

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 50/21
Luxembourg, den 25. marts 2021

Domme i sagerne C-152/19 P Deutsche Telekom AG mod Kommissionen
og C-165/19 P Slovak Telekom a.s. mod Kommissionen

Domstolen forkaster de appeller, som Slovak Telekom og Deutsche Telekom havde iværksat til prøvelse af Rettens domme om konkurrencebegrænsende praksis på det slovakiske telekommunikationsmarked

Bøden på 38 061 963 EUR, som disse to selskaber hæfter solidarisk for, og den bøde på 19 030 981 EUR, som kun Deutsche Telekom hæfter for, forbliver således uændrede

Slovak Telekom a.s. (ST) tilbyder som etableret teleoperatør i Slovakiet bredbåndstjenester på sine faste kobber- og fibernet. ST's net omfatter ligeledes »abonnentledninger«, dvs. de fysiske tilslutninger, der forbinder på den ene side abonnenternes telefonstikdåser og på den anden side de lokale telecentraler for det faste telefonnet.

Efter en analyse af det nationale marked vedtog de slovakiske tilsynsmyndigheder for telekommunikation den 8. marts 2005 en afgørelse, hvorved den udpegede ST som en operatør, der havde en stærk position på engrosmarkedet for ubundet adgang til abonnentledninger. Følgelig var ST i medfør af EU's lovgivningsmæssige rammer¹ forpligtet til at give alternative operatører adgang til de abonnentledninger, som det ejer, og således gøre det muligt for nytilkomne at anvende denne infrastruktur med henblik på at tilbyde slutbrugerne deres egne tjenester.

Den 15. oktober 2014 vedtog Kommissionen en afgørelse, hvorved ST og dets moderselskab, Deutsche Telekom AG (DT), blev pålagt en sanktion for at have misbrugt sin dominerende stilling på det slovakiske marked for bredbåndstjenester ved at begrænse de alternative operatørers adgang til dets abonnentledninger mellem 2005 og 2010 (herefter »den omtvistede afgørelse«). Kommissionen foreholdt nærmere bestemt ST og DT at have overtrådt artikel 102 TEUF ved at fastsætte urimelige vilkår og betingelser i sit standardtilbud om ubundet adgang til selskabets abonnentledninger og at anvende urimelige priser, der ikke gjorde det muligt for en lige så effektiv operatør at kopiere de af ST udbudte detailtjenester uden at lide tab. Kommissionen pålagde ST og DT en bøde på 38 838 000 EUR til solidarisk hæftelse samt DT en bøde på 31 070 000 EUR.

Ved domme af 13. december 2018, Deutsche Telekom mod Kommissionen og Slovak Telekom mod Kommissionen², annullerede Retten delvist den omtvistede afgørelse, idet den fastsatte den bøde, som ST og DT hæftede solidarisk for, til 38 061 963 EUR, og den bøde, som sidstnævnte selskab alene hæftede for, til 19 030 981 EUR.

De af ST og DT iværksatte appeller blev forkastet af Domstolen, som i denne forbindelse præciserede rækkevidden af Bronner-dommen³ vedrørende kvalificeringen af en nægtelse af adgang til en dominerende virksomheds infrastrukturer som misbrug som omhandlet i artikel 102 TEUF. I denne dom havde Domstolen fastsat en højere tærskel for at fastslå, at en praksis, der består i, at en dominerende virksomhed nægter at stille en infrastruktur, som den ejer, til rådighed for konkurrerende virksomheder, udgør misbrug.

¹ Der er bl.a. tale om Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2887/2000 af 18.12.2000 om ubundet adgang til abonnentledninger (EFT 2000, L 336, s. 4) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT 2002, L 108, s. 33).

² Rettens domme af 13.12.2018, Deutsche Telekom mod Kommissionen, [T-827/14](#), og Slovak Telekom mod Kommissionen, [T-851/14](#); jf. ligeledes pressemeddelelse nr. [196/18](#).

³ Dom af 26.11.1998, Bronner, [C-7/97](#); jf. ligeledes pressemeddelelse nr. [72/98](#).

Domstolens bemærkninger

Domstolen understregede for det første, at det står enhver virksomhed, uanset om den er dominerende eller ej, frit for at nægte at indgå aftale og udnytte den infrastruktur, den har udviklet til egne formål. At pålægge en dominerende virksomhed, fordi den nægter at indgå en aftale, en forpligtelse til at indgå en aftale med en konkurrerende virksomhed med henblik på at give denne adgang til dens egen infrastruktur, er derfor særligt indgribende i den dominerende virksomheds aftalefrihed og ejendomsret. Når en dominerende virksomhed nægter at give adgang til en infrastruktur, kan beslutningen om at pålægge denne virksomhed at give denne adgang til sine konkurrenter konkurrencepolitisk kun begrundes, når den dominerende virksomhed virkelig tager kvælertag på det pågældende marked.

Domstolen præciserede dernæst, at anvendelsen af de betingelser, som Domstolen opstillede i Bronner-dommen, og navnlig den tredje af disse betingelser, gør det muligt at afgøre, om en dominerende virksomhed tager et sådant kvælertag ved hjælp af sin infrastruktur. Ifølge denne dom kan en dominerende virksomhed kun tvinges til at give adgang til en infrastruktur, som den har udviklet til brug for sin egen aktivitet, når nægtelsen af denne adgang for det første kan udelukke enhver konkurrence fra den konkurrerende virksomheds side, der anmoder om adgang, for det andet ikke kan begrundes, og for det tredje, når en sådan adgang er absolut nødvendig for den konkurrerende virksomheds aktivitet, dvs. at der ikke findes noget reelt eller potentielt alternativ til denne infrastruktur.

Når en dominerende virksomhed giver adgang til sin infrastruktur, men undergiver denne adgang urimelige vilkår, finder de betingelser, som Domstolen opstillede i Bronner-dommen, derimod ikke anvendelse. Selv om en sådan adfærd kan udgøre en form for misbrug, for så vidt som den kan skabe konkurrencebegrænsende virkninger på de pågældende markeder, kan adfærden ikke sidestilles med den dominerende virksomheds nægtelse af adgang til sin infrastruktur, eftersom de instanser, der er ansvarlige for konkurrencespørgsmål, ikke kan tvinge virksomheden til at give adgang til dens infrastruktur, idet denne adgang allerede er blevet tildelt. **De foranstaltninger, der skal træffes i en sådan sammenhæng, vil derfor være mindre indgribende i den dominerende virksomheds aftalefrihed og ejendomsret end at tvinge den til at give adgang til virksomhedens infrastruktur, når den reserverer den til brug for sin egen aktivitet.**

Henset til EU's lovgivningsmæssige rammer, som pålægger ST at give konkurrerende virksomheder adgang til sine abonnentledninger, bemærkede Domstolen, at denne slovakiske teleoperatør ikke reelt kunne og ikke reelt nægtede at give adgang hertil. Det var derimod i medfør af sin egen selvbestemmelsesret med hensyn til udformningen af denne adgang, at ST fastsatte de vilkår og betingelser for adgang, der blev rejst tvivl om i den omtvistede afgørelse. Eftersom disse ikke udgjorde en nægtelse af adgang svarende til den, der var genstand for Bronner-dommen, **finder de betingelser, som Domstolen opstillede i denne forbindelse, ikke anvendelse i den foreliggende sag.** I modsætning til de af ST og DT fremførte argumenter **var Kommissionen følgelig ikke forpligtet til at påvise, at ST's adgang til abonnentledningerne var absolut nødvendig for at få adgang til de konkurrerende operatørers marked, for at den kunne kvalificere de anfægtede vilkår og betingelser for adgang som misbrug af dominerende stilling.**

Da de øvrige af ST og DT påberåbte anbringender, der navnlig vedrørte vurderingen af ST's prispolitik, som førte til avancepres, og spørgsmålet om, hvorvidt DT kunne tilregnes overtrædelsen i sin egenskab af moderselskab, også blev forkastet, **forkastede Domstolen appellerne i det hele.**

Bemærkning: En dom eller kendelse afsagt af Retten kan appelleres til Domstolen. Appellen er begrænset til retlige spørgsmål og har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.
Dommene ([C-152/19 P](#) og [C-165/19 P](#)) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.
Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127